

Viděli jsme, jakým směrem se světový hokej ubírá
Komentář Josefa Jandače ke Světovému poháru

STRANA 2

Sparta: mladé talenty rozvíjí stará parta
Nejlepší akademii má klub z Holešovic

STRANA 3

Být trenérem je těžší než hrát!
Jiří Dopita trénuje reprezentační devatenáctku

STRANA 4

Dívat se, sledovat, hodnotit, předávat informace. Hlavním zpravodajcem českého týmu na Světovém poháru byl Jiří Fischer. Přestože díky svému úvazku v klubu Detroit Red Wings tráví většinu času na americkém kontinentu, o českém hokeji má perfektní přehled.

Čeští hokejisté skončili na Světovém poháru třetí ve skupině, když po porážce s Kanadou a prohrou s Výběrem Evropy v prodloužení porazili Američany. Jak turnaj hodnotíte?

Když nás řada expertů pasovala na poslední místo, tak to způsobilo dvě věci, které pro nás sehrály pozitivní roli. Zaprvé to z nás do určité míry sejmulo mediální tlak během přípravy i samotného turnaje, za druhé se kluci zdravě semkli dohromady a chtěli něco dokázat. Maximální pozornost věnoval turnaji i celý realizační tým. Ještě jsem nezažil, že by se v českých poměrech o všem debatovalo tak detailně. Absolvovali jsme opravdu hodně mítinků, mimo ně nás Pepa Jandač častokrát kontaktoval. Důkladná příprava se vyplatila, myslím, že jakmile jsme vyjeli na led, kluci přesně věděli, co mají hrát, a dodržovali to.

O tom, že vaše cesta skončí ve skupině, de facto rozhodlo prodloužení s Výběrem Evropy, které jste nezvládli.

Prodloužení tří na tři je ještě trochu nezvyk, udělali jsme v něm chybu a byli jsme z turnaje venku. V zápase se Spojenými státy už se hrálo pouze o čest a jsem moc rád, že to kluci vzali srdcem a s hrdostí. Turnaj jsme zakončili s bilancí výhry, prohry a prohry v prodloužení. Takže s relativně slušným výsledkem. Na druhou stranu s obrovským zklamáním, protože jsme věděli, jak se turnaj vyvíjel ve druhé skupině – v případě vítězství nad Evropou bychom šli na Švédsko, kteří byli hratelni.

Jak vám seděla role pozorovatele na tribuně?

Na samotném turnaji jsem měl být ten, kdo sedí nahoře na tribuně a vše sleduje z nadhledu. Co kluci dělají, jak dodržují systém a tak dále. Jakmile začal zápas, tak jsme byli pomocí vysílaček propojení s asistentem Jirkou Kalousem a videokoučem Denisem Havlem, který seděl v útrokách haly a sledoval zápas na videu.

Jaká je šance, že realizační tým v tomto složení bude pokračovat dál?

Martin Ručinský, Venca Prospal a já jsme byli najatí pouze na tuhle akci s tím, že Milan Hnilička má funkci na svazu a dělá generálního manažera dvacítěk. Samozřejmě bychom velice rádi pokračovali, ale ten turnaj byl hodně specifický a rozhodnutí o další budoucnosti bude především na prezidentovi ČSLH panu Královi. Bude se to odrážet od rozpočtu a zájmu svazu.

Týká se to například MS? Konkrétně vy máte v květnu povinnosti v Detroitu...

Jiří Fischer

Narozen: 31. července 1980 (36 let)

Pozice: skaut české reprezentace, ředitel

Hráčská kariéra: Kladlo U20 (1995–1997), Hull Olympiques/QMJHL (1997–1999), Detroit (1999–2004), Bílí Tygři Liberec (2004–2005), HC Berounští Medvědi (2004–2005), Detroit (2005–06).

Největší úspěchy: zlato z MS (2005), semifinále Světového poháru (2004), 2x vítěz Stanley Cupu (2002).

Moje role v klubu se v současnosti mění, místo pozice ředitele hráčského rozvoje budu mít na starosti evaluaci hráčů. V takovém případě by šla práce v klubu skloubit i s reprezentací.

Jedním z vašich detroitských „svěřenců“ byl gólman Petr Mrázek. Byl jste s jeho výkony spokojen?

Petr chytal výborně. Nastupoval proti těm nejlepším, navíc pracoval s naším vynikajícím trenérem gólmanů Petrem Jarošem. Pro Mrázu byl turnaj velkou zkušeností.

Pojďme k obrovskému českému úspěchu, kterého nedosáhli hráči reprezentačního áčka, ale jejich mladší kolegové do 18 let. Na nedávném Memoriálu Ivana Hlinky vybojovali první triumf pro domácí výběr v historii prestižního turnaje. Co jste tomu říkal?

Venca Varada měl tým semknutý dohromady, kluci se podporovali, neštékali na sebe, mezi střídáním na sebe mluvili, atmosféra byla dobrá. Opravdu ten turnaj zvládli po všech stránkách a výsledek byl úžasný.

A jak je tedy na tom česká osmnáctka?

Nemůžeme si dělat iluze, že budeme mít dvacet kluků, kteří jsou lepší než světová špička, ale je podstatné vychovat v každé věkové kategorii tři až pět hráčů, kteří opravdu snesou konkurenci s kýmkoli. A tak ten tým z Břec-lavi přesně vypadal. Kluci dávali góly, ať to byl Filip Zadina, Martin Nečas zase výborně řídil přesilovky, velmi dobře turnaj odchytili Jakub Škarek a Tomáš Vomočka. V roli bránícího centra se dařilo Jáchymu Kondelíkovi. Potřebujeme hráče, kteří umějí být produktivní ve velkých zápasech, ve velkých momentech. A to pak strhne i všechny ostatní.

AKTUALITY

VTM: Úspěšní Středočeši

První turnaje projektu Výchova talentované mládeže v sezoně 2016/2017 se odehrály na konci září. Vítězství v kategorii U12 zaznamenaly Královéhradecký kraj, Moravskoslezský kraj, Středočeský kraj a Kraj Vysočina. Turnaj o rok starších hokejistů vyhrály Ústecký kraj, Středočeský kraj, Olomoucký kraj a Praha.

V turnajích VTM proti sobě nastupují vybraní hráči jednotlivých krajů v rámci dané kategorie. „Smyslem projektu je věnovat se intenzivněji rozvoji talentů nad rámec klubu. Trénink se dostává kvalitativně na vyšší úroveň díky tomu, že jsou všichni hráči vyspělejší, a zároveň je to určitá zpětná vazba i pro toho samotného kluka, že i když je v klubu třeba nejlepší, zjistí, že na krajské úrovni je takových hráčů víc,“ říká Bedřich Ščerban, který má VTM na starosti.

Odstartoval Týden hokeje

Na přelomu září a října realizoval Český svaz ledního hokeje pilotní akci projektu Týden hokeje, který pravidelně dvakrát do roka umožní během jednoho kalendářního týdne velkému množství dětí, aby udělaly první krůčky na ledě a pod vedením kvalifikovaných trenérů zažily spoustu zábavy v kolektivu svých vrstevníků.

V první etapě, od 26. září do 2. října, proběhla akce na 25 zimních stadionech v Čechách, každý další leden a září pak bude projekt rozšířen po celé České republice.

„Týden hokeje“ je vedle dětí ve věku 4–8 let určen také rodičům, kterým poskytne nezbytné informace, aby se mohli kvalifikovaně rozhodnout o výběru sportu pro své potomky. Akce otvírá zimní

stadiony novým zájemcům, kterým ukazuje kvalitní organizaci přípravy v klubech, stejně jako zábavnost hokeje pro děti a mládež. Rodiče se dozvědí, co znamená mít doma malého hokejistu a co přináší hokej pro fyzický a osobnostní rozvoj dětí. Více informací najdete na www.tyden-hokeje.cz.

Osmnáctka druhá

Pátý rok za sebou se české hokejistky do 18 let účastnily turnaje čtyř zemí v Selbu. Zatímco první ročník vyhrály, od té doby nikdy nedokázaly přemoci Rusko a pokaždé skončily druhé. Ani letos na stříbrné příčce nic nezměnily, po těsné porážce 0:1 se sbornou přetlačily Německo 4:3 a na závěr smetly bezbranně Rakousko 7:0.

Přípravné turnaje jsou o to důležitější, že sezona letos vyvrcholí mistrovství světa, které na začátku ledna uspořádá Zlín a Přerov. „Náš tým je slušný, má dynamiku, holky jsou na sobě schopné individuálně pracovat. Mladé hráčky mají sílu a vytrvalost, určité je z čeho brát,“ řekl trenér národního týmu Jan Fidrncuc.

KOMENTÁŘ Viděli jsme, jakým směrem se světový hokej ubírá

S předvedenou hrou a výsledky v přípravných utkáních jsme byli poměrně spokojeni. Nejtěžší utkání jsme sehráli v Pittsburghu proti výběru severoamerických mladíků. Přípravná utkání nám pouze komplikovala zranění a absence donominovaného hráče Romana Červenky. Oproti původní nominaci chyběli hráči Krejčí, Hertl a Gudas, kteří byli nahrazení trojicí Červenka, Birner a Kunderáček.

Při nasazování brankářů jsme zvolili střídavě Neuvirtha s Mrázkem s tím, že role trojky připadla Ondrovi Pavelcovi, který nenastoupil do žádného zápasu.

První turnajové utkání v Torontu jsme sehráli proti favoritovi celého turnaje, Kanadě. Úvodních deset minut jsme hráli hokej, který jsme si představovali, poté ovšem Kanada převzala režii zápasu a jasně dominovala. Umožnili jsme jí to i svými poměrně lacinými chybami a nabyté sebevědomí z přípravných zápasů se rychle vytratilo.

Pravděpodobně toto rozpoložení se přeneslo i do první poloviny utkání s Výběrem Evropy, kde jsme působili zakřiveně a teprve po obdržení gólu jsme začali hrát lépe a odvážněji. Uvědomovali jsme si důležitost tohoto utkání pro naše působení na turnaji, ovšem to samé platilo také o protivníkovi

a hra se vedla spíše v taktickém duchu. Po nerozhodném stavu v základní hrací době jsme potřebovali kýžený druhý bod, který jsme ztratili v prodloužení tří na tři. Víceméně jsme si tím zavřeli cestu do semifinále.

Utkání rovněž ovlivnilo zranění Faksy z prvního utkání a nucené přeskupení sestavy, které mělo i určitý vliv na naši hru.

Do posledního utkání s Amerikou jsme nastoupili bez zraněných Červenky a Faksy a hráli jsme tak na 11 útočníků. V zápase se rovněž zranil ještě Hemský a utkání jsme dohrávali pouze na tři formace. Do obrany byl zařazen Kunderáček místo Kempného. Do utkání, po kterém vzhledem k vývoji turnaje již oba celky nemohly postoupit, jsme nastoupili s velkým odhodláním a vůlí bojovat, což nakonec rozhodlo o naší výhře a důstojnějším rozloučení s turnajem.

Výborné výkony odváděli oba brankaři. Celkově jsme nesehráli dobře přesilové hry, ve kterých nám chyběl vrcholový hráč na modré čáře, který by více ohrožoval branku soupeře. V celém průběhu jsme neustále řešili výpadky zraněných hráčů a většinu utkání sehráli na 11 útočníků.

Sehráli jsme nejrychlejší turnaj v historii s bilancí tří výher a tří proher včetně přípravných utkání a potvrdila se tak slova o nasazení černých a růžových brýlí před turnajem. Nepropadli jsme tak, jak jsme

byli předem pasováni do role outsidersa, a chyběl nám pouhý bod k tomu, abychom postoupili do semifinále. Zároveň jsme však nijak neoslbnili.

Turnaj byl obrovskou zkušeností, ukázalo se, kudy a kam se bude světový hokej ubírat. Je třeba si z toho vzít velké ponaučení, využít nabytých zkušeností, aby se nůžky mezi evropským a kanadsko-americkým hokejem dále neroztvíraly. Potvrdilo se, jak rozdílný hokej se hraje na užším hřišti, o kolik je rychlejší, agresivnější.

Celková organizace turnaje byla na nejvyšší profesionální úrovni.

Je důležité mít na této úrovni širší realizační tým, kde se práce rozděluje mezi jednotlivé trenéry a další členy týmu. Vytvoření pozice skauta týmu, kterým byl v tomto případě Jiří Fischer, je nezbytnou nutností.

Je potřeba připravit informace pro hráče tak, aby byli schopni podat co nejlepší výkon, včetně podrobné znalosti soupeře, jeho předností a nedostatků.

Zámořské štáby pracují na této bázi již delší dobu, a to jak na úrovni NHL, tak na úrovni reprezentačních výběrů.

Josef Jandač
trenér národního týmu

Sparta: mladé talenty rozvíjí stará parta

První ročník vyhrála, loni přepustila triumf Kometě Brno, ale letos zase slavila. HC Sparta Praha se podruhé stala „Nejlepší Akademií ČSLH“, když se opět mohla opřít nejen o partu kvalitních trenérů z řad svých bývalých hráčů, ale také třeba o studijní výsledky, kterých kluci dosahují ve škole.

„Ocenění si nesmírně vážíme, je to pro nás obrovská pocta a motivace do dalších let,“ komentoval triumf Richard Žemlička, hlavní trenér akademie Sparty.

Proto, aby některý z klubů mohl získat titul Akademie roku, je důležitých pět kritérií. Prvním z nich je počet hráčů v mládežnických reprezentacích U16–U20: aby hráč mohl být do hodnocení zahrnut, musí absolvovat v průběhu sezony alespoň pět reprezentačních zápasů a v klubu minimálně odehrát dva předcházející kompletní ročníky. Druhým kritériem je počet hráčů Akademie ČSLH v týmu dospělých, v Tip-sport extralize nebo WSM lize. To se však počítá u hráčů, kteří odehrají více než 50 % soutěžních utkání.

Třetím bodem hodnocení je umístění klubů v nejvyšších mládežnických soutěžích (junioři, starší dorost a mladší dorost), čtvrtým pak procentuální úspěšnost ve školních výsledcích všech hráčů v systému Akademie ČSLH. Nakonec se posuzuje metodická a přednášková aktivita trenérů Akademie ČSLH ve vztahu k hokejovému hnutí.

„Soutěž má jasná pravidla. Sparta díky výsledkům mládežnických týmů a také zásluhou počtu hráčů, které dodala do reprezentačních výběrů, byla letos prostě nejlepší. Musím říct, že se z ankety stává docela prestižní záležitost, kluby touží získat toto ocenění. Pomáhá jim v nábořech dětí, hledání sponzorů a ve vytváření celkového obrazu klubu,“ řekl Miroslav Přerost, vedoucí projektu Akademie ČSLH.

Sparta se může při výchově mladých talentů opřít o jednu velkou zbraň: partu klubových legend, vynikajících hokejistů, kteří spolu odehráli stovky zápasů a po konci kariéry se do klubu vrátili jako trenéři mládeže. Richard Žemlička, Pavel Geffert, Jaroslav Nedvěd, Jiří Zelenka, Petr Příkrýl nebo Jiří Kročák: muži, kteří se výrazně podepsali pod šest titulů za posledních třicet let. „Je velice příjemné, že můžeme pracovat na Spartě s kluky, se kterými jsme před x lety hrávali. Díky tomu, že se velice dobře známe, jsme schopni si efektivně předávat informace, hodně spolu komunikujeme,“ dodává Richard Žemlička.

PODRUHÉ NEJLEPŠÍ. Spartánská legenda Jan Havel, šéf spartánské mládeže Pavel Geffert a Miroslav Přerost, šéf projektu Akademie ČSLH (zleva). **Foto:** HC Sparta Praha

Spartánská garda

Richard Žemlička

15 sezon ve Spartě, tři tituly
Nyní: hlavní trenér akademie Sparty

Pavel Geffert

8 sezon ve Spartě, dva tituly
Nyní: šéftrenér mládeže a kouč juniorského týmu

Jaroslav Nedvěd

10 sezon ve Spartě, dva tituly
Nyní: hlavní trenér mladšího dorostu

Jiří Kročák

10 sezon ve Spartě, dva tituly
Nyní: hlavní trenér 8. třídy

Petr Příkrýl

9 sezon ve Spartě, dva tituly
Nyní: trenér brankářů A-týmu a akademie

Jiří Zelenka

14 sezon ve Spartě, čtyři tituly
Nyní: 1. asistent u staršího dorostu

Kromě toho, že svým svěřencům mohou předat obrovskou porci zkušeností, mladí hokejisté je respektují, vzhlížejí k nim jako k legendám, o to je to jednodušší. Kvalitně nastavený systém výchovy mládeže se pak promítá do výsledků mládežnických týmů: spartánská juniorka v uplynulé sezoně obsadila celkově druhou příčku, starší dorost se umístil v nejlepší čtyřce a mladší dorost svou soutěž dokonce ovládl.

„Celou sezonu jsme si moc užili, vyvrcholilo to v play-off, kdy se mužstvo semklo ještě víc, a na závěrečný turnaj jsme jeli s cílem udělat jakoukoli medaili. Nicméně si myslím, že v této formě, v jaké jsme byli, a jak se mužstvo semklo, tak jsme všichni věřili, že jedeme pro zlato,“ hodnotil úspěšnou sezonu trenér Jaroslav Nedvěd. „Vítězství v kategorii mladšího dorostu je velká výhoda pro budoucnost Sparty, protože nám v tomto mužstvu rostou potenciální hráči A-týmu. Za pár let se tam několik kluků může objevit.“

Už v této sezoně se na soupisce A-týmu objevuje několik mladíků s poměrně vysokým ročníkem narození. Kalinovi a Procházkovi je devatenáct, Komárkovi osmnáct, Safin je ještě o rok mladší. „Snažíme se zapojovat mladé hráče do A-týmu. Není to trend jen u nás, ve Spartě, ale v celém světě. Jsme na správné cestě a doufám, že to tak půjde dál,“ pochvaluje si Richard Žemlička.

JIRÍ DOPITA:

Být trenérem je těžší než hrát!

Do dvou nových trenérských výzev se před aktuální sezonou vrhl legendární centr Jiří Dopita. V létě se stal hlavním koučem reprezentační devatenáctky a zároveň asistentem u dvacítky, současně převzal áčko Vsetína, slavného klubu, se kterým vybojoval pět extraligových titulů.

Reprezentační nabídku od Českého svazu ledního hokeje chvíli zvažoval, vše konzultoval i s vedením dvacítky, ale nakonec zástupcům ČSLH přikývl. První prověřkou pro Dopitu, který má k ruce asistenty Davida Bruka a kouče brankářů Jiřího Kameše, byl turnaj v Drážďanech, kam devatenáctka odjela na konci července. „Tam jsme se s týmem teprve seznamovali, to hlavní nás čeká v této sezoně. Líbil se mi hlavně zápas se Slováký, ale duely s Němci a Švýcary odhalily, že je pořad co zlepšovat,“ hodnotil olympijský vítěz z Nagana.

Jako hráč byl pověstný svými fyzickými dispozicemi a ledovým klidem. Když se ale rozzlítil, stálo to za to. A jak přiznává, své základní charakterové rysy nezakrývá ani jako trenér. „Samozřejmě klukům radím, když je chci na ledě vyburcovat, někdy i zařvu. Ale jakmile skončí zápas nebo trénink, hodím to za hlavu a všechno je zase v pohodě. Taký jsem měl rád, když mi trenér všechno řekl na rovinu a já si to s ním vyřikal na férovku. Kamarádská úroveň je vždy lepší,“ vysvětluje.

Jako hráč nasbíral celkem 762 zápasů v nejvyšší soutěži, které proměnil v sedm mistrovských titulů (pět se Vsetínem, další přidal v Olomouci a v Pardubicích). Byl také stabilním a dlouholetým členem české reprezentace, v jejímž dresu vybojoval tři zlaté medaile a dva bronzové ze světových šampionátů. Ale trenérina? To je prý větší fuška... „Trenér může poradit, jenže stejně záleží na tom, jak to kluci chtějí plnit. I včetně přípravy na zápasy toho má kouč na starosti mnohem víc než hráč.“

Zažil období, kdy valašský klub jednoznačně dominoval, nyní klub

ze Vsetína bojuje o postup do WSM Ligy, ale atmosféra na stadionu leckdy připomíná staré časy. „Přístup hráčů je zatím v pořádku. Nějaké věci, které trénujeme, už se v zápase objevují. Ale samozřejmě to není ideální. Jestli budou chodit lidi, na kluky bude tlak. Atmosféra na stadionu bývá výborná a oni si na to musí zvyknout,“ míní Dopita.

Ve volném čase nyní jako trenér relaxuje s rodinou v přírodě anebo na zahradě, kde rád dobíjí baterky. Dříve jako hokejista hrál i házenou za Šumperk, a to od žáků až do kategorie dospělých. Provozoval samozřejmě i množství dalších sportů jako fotbal, basketbal, stolní tenis nebo gymnastiku. Současné děti by podle něho měly ve volném čase rovněž provozovat i další sporty, ovšem rozumně, sportánně, organizovaně tak, aby na ně nebyl zbytečně vytvářen tlak. Rodák z Šumperka vzpomíná, že v mládežnických kategoriích tvořila 90 % každého tréninku na ledě hra. Nyní doporučuje, aby se alespoň 50 % času věnovalo hře a zbytek rozvoji dovedností, jako je technika hole, střelba a bruslení. Co by doporučil dorosteneckým kategoriím, jsou uzavřené soutěže, aby se nehrálo na výsledky za každou cenu, nehrozil sestup, mohl se klást důraz na kvalitní trénink a aby nejšikovnější hráči mohli být postaršeni.

Jiří Dopita

Narozen: 2. prosince 1968 v Šumperku (47 let)

Kariéra: HC Dukla Jihlava (1989–90), HC Olomouc (1990–1993), Eisbären Berlín/Něm. (1993–95), HC Vsetín (1995–2001), Philadelphia Flyers (2001–2002), Edmonton Oilers (2002–03), HC Moeller Pardubice (2003–2005), HC Znojemsťi Orli (2005–2009), HC Kometa Brno (2009–2011), HC Olomouc (2011–2013).

TIPY NA ZAPÁSY

HC Oceláři Třinec – Bílí Tygři Liberec

Sobota 22. října v 16.00

Juniorka Ocelářů Třinec vstoupila do nové sezony v roli úřadujícího mistra, když v loňské sezoně svedla ve finálovém turnaji vítězný souboj s hlavním rivalem v sezoně Spartou. Jenže kádr se přes léto hodně proměnil, například hvězdy minulého výběru Lukáš Jašek nebo Michal Kovařík bojují o svou šanci v A-týmu. „Odešly nám tři čtvrtiny z mistrovského týmu a přišli noví nadějnější kluci ze staršího dorostu. Vzhledem k četným změnám jsme ale začátek sezony rozběhli celkem dobře, takže doufám, že v tom budeme pokračovat a postupujeme do play-off,“ říká trenér třineckého týmu Václav Varaďa.

V sobotu 22. října se proti němu postaví se svým výběrem Valdemar Jiruš, bývalý vynikající obránce Sparty nebo Liberce. „S trenéry soupeře se dobře známe, prohodíme pár slov, nějaký vtípek a všechno poběží v přátelském duchu,“ usmívá se třičtyřicetiletý kouč, který s Václavem Varaďou svedl řadu extraligových soubojů. „Nás bývalé hráče hokej baví, chceme předat naše zkušenosti mladým klukům s vírou, že jim to pomůže v hokejových kariérah,“ vysvětluje.

A jak duel podle nich dopadne? „Zápas v Třinci bude hodně těžký, hrajeme proti obhájčům trofeje, ale my učíme kluky, že musí v každém zápase bodovat. Utkání v Třinci mají svou atmosféru, o motivaci není nouze,“ říká liberecký kouč. „S týmem Liberce nás vždy čeká kvalitní, prestižní utkání, na které se musíme poctivě připravit,“ uvědomuje si jeho třinecký protějšek, který zároveň vede reprezentační osmnáctku.

HC Sparta Praha – HC Letci Letňany

Čtvrtek 20. října v 17.30

Sparta versus Letňany, derby dvou výběrů, které se velmi dobře znají. „Některé kluci spolu třeba chodí do školy, jiní zase hrají mezi kluby. Takže se před vzájemným zápasem pochopitelně hecují, utkání bývá přece jen vy-pjatější,“ říká vedoucí mužstva a šéf spartánské mládeže Pavel Geffert.

Do týmu svěřenců trenéra Richarda Žemličky letos dospěl loňský úspěšný ročník mladšího dorostu, který vybojoval extraligový triumf. „Letňany bychom měli porazit, i proto, že tady funguje naše úspěšná akademie. Počty tréninků navíc v dopoledních hodinách by se měly na týmu projevit a já věřím, že to kluci zvládnou,“ říká bývalý vynikající útočník.

První dva duely letošní sezony odrážely aktuální sílu jednotlivých týmů. V úvodním kole vyhráli spartané 3:2, derby v osmém kole mělo stejného vítěze (4:5). „Bylo to hodně těsné a o body se zase určitě popereme. Dali jsme si s kolegou trenérem závazek bodovat v každém zápase, což platí i pro zápasy se Spartou,“ říká kouč Letňan Martin Rousek. I když jeho tým určitě nebude v optimálním personálním rozpoložení. „S kluky se fajn pracuje, ale momentálně jich máme už osm po republice v jiných týmech. Také nám odchází hrát juniorku. Hrajeme více méně na tři týdny skoro celou sezonu,“ uvedl kouč.